

A KÚRIA
mint felülvizsgálati bíróság
í t é l e t e

Az ügy száma: Gfv.VII.30.262/2018/5.

A tanács tagjai: Vezekényi Ursula a tanács elnöke

. Bajnok István előadó bíró

. Tibold Ágnes bíró

A felperes:

A felperes képviselője: Dr. Molnár Beáta ügyvéd

Az alperes:

Az alperes képviselője: Imre Ügyvédi Iroda ügyintéző: Dr. Imre András ügyvéd

A per tárgya: szerződés létre nem jötte, érvénytelensége

A felülvizsgálati kérelmet benyújtó fél: felperes

A másodfokú bíróság neve és a felülvizsgálni kért jogerős határozat száma: Szegedi Ítéltábla Pf.II.20.755/2017/6. számú ítélet

Az elsőfokú bíróság neve és határozatának száma: Szegedi Törvényszék 13.P.21.824/2016/19. számú ítélet

Rendelkező rész

A Kúria a jogerős ítéletet hatályában fenntartja.

Kötelezi a felperest, hogy 15 napon belül fizessen meg az alperesnek 127.000 (százhuszonhétezer) forint felülvizsgálati eljárási költséget.

Megállapítja, hogy a le nem rótt 2.759.980 (kétmillió-hétszázötvenkilenezer-kilencszáznyolcvan) forint felülvizsgálati eljárási illetéket az állam viseli.

Az ítélet ellen felülvizsgálatnak nincs helye.

I n d o k o l á s

A felülvizsgálat alapjául szolgáló tényállás

- [1] Az alperes a felperes finanszírozási kérelme alapján a felperes részére történő lízingbeadás céljából megvásárolta a felperes szüleinek tulajdonát képező ingatlant, és arra mint lízingbeadó a felperessel mint lízingbevevővel 2007. március 13. napján zárt végű lízingszerződést kötött, az ingatlan tulajdonjoga felperes általi megszerzésének finanszírozására. A szerződés a finanszírozott összeg nyilvántartási pénznemként a svájci frankot, a havi lízingdíj pénznemként a forintot határozta

meg, rögzítette a lízingtárgy vételárát (48 000 000 Ft), a finanszírozott összeget (33 600 000 Ft), az önerő összegét (14 400 000 Ft), a futamidőt (300 hónap), a kamatfelár mértékét (5,3 %), továbbá, hogy a kamatfelár mértékét a lízingbeadó jogosult egyoldalúan módosítani a pénz vagy tőkepiaci változások, a refinanszírozás költségeinek változása, továbbá az ügyfél vagy a lízingügylet kockázati besorolásának változása esetén. A szerződés tartalmazta a felperes nyilatkozatát arról, hogy a lízingszerződést, annak mellékleteit, az alperes üzletszabályzatát, a hirdetményt és a központi hitelinformációs rendszerre vonatkozó tájékoztatást elolvasta, megértette, elfogadta, azokat magára nézve kötelezőnek fogadja el. A felperes a lízingszerződést és az annak részévé vált, az alperes Pénzügyi Lízing Tevékenységre Vonatkozó Üzletszabályzatának (a továbbiakban: Üsz.) valamennyi oldalát aláírta.

- [2] Az Üsz. „Kockázatfeltárás” címet viselő 21. pontja számos rendelkezést tartalmaz az ügylet kockázatával összefüggésében.

A kereseti kérelem és az alperes védekezése

- [3] A felperes módosított keresetében elsődlegesen a lízingszerződés létre nem jötte, másodlagosan annak érvénytelensége miatt annak hatályossá nyilvánítását kérte akként, hogy levezetett számítása alapján 27.599.759 Ft megfizetésére kérte kötelezni az alperest. Arra hivatkozott, hogy a kamat százalékos értéke meghatározásának hiánya miatt egyrészt a szerződés létre sem jött, másrészt a hitelintézetekről és pénzügyi vállalkozásokról szóló 1996. évi CXII. tv. (a továbbiakban: rHpt.) 213. § (1) bekezdés c) pontja alapján az semmis. Állította, az árfolyamkockázat fogyasztóra történő áthárítására vonatkozó szerződési feltétel tisztességtelen, ezáltal semmis, mivel nem kapott megfelelő tájékoztatást az árfolyamkockázatról, illetve arról, hogy azt az alperes korlátlanul rá terhelheti. Hangsúlyozta, az ügyfél fizetőképessége véges, így az árfolyamkockázat felső korlát nélküli áthárítása lehetetlen szerződési feltétel, ezért a Polgári Törvénykönyvről szóló 1959. évi IV.t. tv. (a továbbiakban: rPtk.) Ptk. 228. § (3) bekezdése alapján érvénytelen.
- [4] Az alperes a kereset elutasítását kérte.

Az első- és a másodfokú határozat

- [5] Az elsőfokú bíróság ítéletével a keresetet elutasította.
- [6] A felperes fellebbezése folytán eljáró másodfokú bíróság az elsőfokú bíróság ítéletét helybenhagyta. Érdemben osztotta az elsőfokú bíróság álláspontját a lízingszerződés létrejöttével és érvényességével kapcsolatban.
- [7] Az ítélet tábla álláspontja szerint a lízingszerződés létrejött, mivel a felek megállapodtak a szerződés lényeges tartalmi elemeiben [rPtk. 205. § (2) bekezdés], ami a lízingtárgy és a lízingdíj meghatározása. A lízingdíj két különböző szolgáltatás együttes ellentételezése, egyfelől a beszerzési ár törlesztése, másfelől használati díj, ezért a pénzügyi lízingszerződés lényeges tartalmi elemének a lízingbevevő részére használatba adott lízingtárgy és az ellenszolgáltatásként fizetendő lízingdíj tekinthető. A lízingszerződés sajátosságai miatt az rHpt. 2. számú melléklet I.11. pontja értelmező rendelkezésében írt kamatrész nem azonos a III.7. pontjában foglalt kamattal, azalatt ténylegesen a lízingdíj használati díjrészt kell érteni (BH2017. 125, BH2016. 148, BDT2015. 3328). A lízingszerződés létrejötte szempontjából nincs jelentősége a lízingdíj használati díjrésze (kamatrész) mikénti meghatározásának, a lízingkulcs kalkulálásának, hogy tartalmaz-e kamatot a tökerész után, vagy a lízingbeadó alkalmaz-e referencia kamatot. Mindez nem változtat azon, hogy a kamat nem nélkülözhetetlen tartalmi eleme a lízingszerződésnek. Megjegyezte, a perbeli szerződésben meghatározott lízingdíjnak van kamateleme, az azonban - a felperesi érveléssel ellentétben - az elsőfokú bíróság helytálló megállapítása szerint meghatározásra került a szerződésben, vagyis a lízingdíj egyik elemeként kalkulált ügyleti kamatot a felek annak ellenére meghatározták, hogy ez a

lízingszerződéshez nem lett volna feltétlenül szükséges.

- [8] A lízingszerződés tartalmazza a létrejöttéhez nélkülözhetetlen elemekben, azaz a lízingtárgyban és a lízingdíjban való megállapodást. Az induló lízingdíj kalkulált összegét számszerűen megjelöli az egyedi szerződés, továbbá a II.1. pontban rögzíti, hogy a havi lízingdíjak kiszámításának, esedékességének, megfizetésének a szabályait az Üsz. 8. pontja tartalmazza. Utóbbi részletesen szabályozza, hogy az egyes kamatperiódusokban irányadó lízingdíj kiszámítása miként történik, és az alperesnek fizetési értesítőt (számlát) kell küldenie a havi lízingdíjak pontos összegéről a felperesnek. Ha az alperes e kötelezettségét elmulasztja, vagy a lízingdíj kiszámítása során nem a szerződésben rögzített feltételek szerint számol, szerződésszegést követ el, ez azonban sem a szerződés létre nem jöttét, sem pedig annak érvénytelenségét nem eredményezi.
- [9] Az ügyleti kamat induló éves százalékos értéke feltüntetésének a hiánya nem eredményezi a lízingszerződés érvénytelenségét sem. Az rHpt. 213. § (1) bekezdés c) pontja értelmében ugyanis a kamat éves százalékban kifejezett értéke feltüntetésének a hiánya esetén az rHpt. 2. számú melléklet III.5. pontjában szabályozott fogyasztási, lakossági kölcsönszerződés minősül érvénytelennek, ez a rendelkezés az rHpt. 2. számú melléklet I.11. pontja szerinti pénzügyi lízingszerződésre nem vonatkozik.
- [10] Egyetértett az ítéletábrák az elsőfokú bírósággal abban is, hogy a felperes a Kúriának a devizaalapú fogyasztói kölcsönszerződések egyes rendelkezéseinek a tisztességtelenségéről szóló 2/2014. Polgári jogegységi határozatában (a továbbiakba: 2/2014. PJE határozat) rögzített követelményeknek megfelelő tartalmú tájékoztatást kapott az árfolyamkockázatról. Kockázatteljesítő nyilatkozat nem készült, de erre jogszabályi kötelezettsége az alperesnek nem is volt, az rHpt. 203. § (6) és (7) bekezdései lízingszerződésre nem vonatkoznak. Kockázatteljesítő nyilatkozat hiányában az egyedi szerződés és az annak részét képező üzletszabályzat rendelkezései és a szerződéskötéskor a pénzügyi intézmény által a fogyasztónak adott tájékoztatás alapján kellett vizsgálni, hogy az észszerűen figyelmes és körültekintő, átlagos fogyasztó számára felismerhető volt-e az, hogy az esetlegesen bekövetkező árfolyamváltozás miatt a szerződés ténylegesen fennálló kockázata teljes mértékben őt terheli, annak reá nézve kedvezőtlen hatása korlátlan, amelynek következménye, hogy akár jelentősen is megnövekedhetnek fizetési terhei.
- [11] Az üzletszabályzat 21. pontja egyértelmű, világos tájékoztatást nyújtott a felperesnek az árfolyamkockázat viselését illetően, az mindenben megfelel a 2/2014. PJE határozatban e tekintetben megfogalmazott követelményeknek. A fogyasztó árfolyamváltozásból eredő fizetési kötelezettségét megalapozó szerződési feltételek tisztességtelensége tehát nem állapítható meg. A felperesnek a szerződés rendelkezéseiből egyértelműen és félreérthetetlenül fel kellett ismernie, hogy az árfolyamkockázat kizárólag őt terheli, annak felső korlátja nincs. A devizaalapú kölcsönszerződésekkel kapcsolatos perekben felmerült egyes elvi kérdésekről szóló 6/2013. jogegységi határozatban (a továbbiakban: 6/2013. PJE határozat) foglaltakra utalva tévesnek tartotta a felperes azon érvelését, hogy az alperesnek tudnia kellett, hogy közép-hosszú távon törvényszerű a forint gyengülése a svájci frankkal szemben, ezért arról kellett volna őt tájékoztatnia, hogy fizetési kötelezettsége tartósan és jelentős mértékben emelkedni fog.
- [12] végül a jogerős ítélet annak indokait, hogy a C-51/17. számú előzetes döntéshozatali eljárás nem tette indokoltá az eljárás felfüggesztését.

A felülvizsgálati kérelem és ellenkérelem

- [13] A felperes felülvizsgálati kérelmében elsődlegesen a jogerős ítélet hatályon kívül helyezését, az elsőfokú ítélet megváltoztatásával a keresetének megfelelő határozat meghozatalát, másodlagosan mindkét fokú ítélet hatályon kívül helyezését és az elsőfokú bíróság új eljárásra és új határozat hozatalára utasítását kérte. Állította, a jogerős ítélet az rHpt. 3.§ (1) bekezdés c) pontjában, 46.§-ában, 77. § (1) bekezdésében, 13/D. §-ában, 210. § (2) bekezdésében, az rPtk. 205.§ (2)

- bekezdésében, 200.§ (2) bekezdésében, az Alaptörvény 26. cikk (1) bekezdésében, a bíróságok szervezetéről és igazgatásáról szóló 2011. évi CLXI. törvény (a továbbiakban: Bszi.) 2.§ (2) bekezdésében, a polgári perrendtartásról szóló 1952. évi III. tv. (a továbbiakban: rPp.) 1.§ és 3.§ (1) bekezdésében, a Polgári Törvénykönyvről szóló 2013. évi V. törvény (a továbbiakban: Ptk.) 6:415. § (2) bekezdésében írtakba ütközik.
- [14] Fenntartotta, a perbeli lízingszerződés nem jött létre, mert az rHpt. 210. § (2) bekezdésében és 3. § (1) bekezdésében foglaltak ellenére nem tartalmazza a kamatot, és ugyanezen okból az semmis is. Az ítéletábra jogerős ítéletében a kamat vonatkozásában felülírta az rHpt. idézett rendelkezéseit, amikor úgy foglalt állást, hogy a pénzügyi lízingszerződésekben szükségtelen a kamat egyértelmű meghatározása, és ezzel kapcsolatos döntését a bírói gyakorlatra alapította, amivel megsértette az Alaptörvény 26. cikk (1) bekezdését, és a Bszi. 2.§ (2) bekezdését is.
- [15] Az alperes kötelezettsége lett volna az adós hitelképességének vizsgálata, észlelnie kellett volna, hogy az adós nem lesz képes magasabb törlesztő részlet megfizetésére. A szerződést a jogszabály megkerülésével kötötték. Az alperes megsértette az rHpt. 77. § (1) bekezdésében, 46. §-ában, illetve a 13/D. §-ban írt elveket, nem kellő gondossággal végezte el a hitelbírálatot. Az árfolyamkockázatról szóló tájékoztatás megfelelőségét azért vitatta, mivel az alperesnek tudnia kellett arról, hogy 2008 évet követően a forint tartósan gyengülni fog a CHF-hoz képest.
- [16] Az eljáró bíróságok megsértették az rPp. 1. §-át és 3.§ (1) bekezdését, „mert nem vizsgálták a követelés jogszerűségét annak ellenére, hogy azt számszaki levezése alapján a keresetben is vitatta”. A lízingszerződés 2010. április 20-án felmondásra került, és Ptk. 6:415. § (2) bekezdése alapján az alperesnek a felperessel a zálogjog érvényesítésére vonatkozó szabályok szerint el kellett volna számolnia, a felmondás évében már lehetőség lett volna a lízingtárgy értékesítésére, és a bevételből ki lehetett volna egyenlíteni a felperes tartozását. Ebből következően - felülvizsgálati kérelemben bemutatott számítása szerint - a lízingszerződés érvénytelenségére, illetve létre nem jöttére vonatkozó keresete elutasítása esetén sem lehet a felperes felé követeléssel fellépni, hanem az alperesnek van az elszámolási kötelezettsége miatt 18.901.337 Ft tartozása.
- [17] Előadta, hogy az Európai Unió Bírósága (a továbbiakban: EU Bíróság) előtt C-51/17., C-38/17., C-118/17., C-126/17. számon előzetes döntéshozatali eljárások vannak folyamatban, amelyek közül a C-51/17. számú ügy alapja - a per tárgyával egyezően - árfolyamkockázat. Indítványozta ezért az rPp. 152.§-a alapján a tárgyalás felfüggesztését az EU Bíróság jogerős döntéséig.
- [18] Az alperes felülvizsgálati ellenkérelme a jogerős ítélet hatályban fenntartására irányult.

A Kúria döntése és annak jogi indokai

- [19] A Kúria a felülvizsgálati kérelemben foglaltak alapján először azt vizsgálta, hogy indokolt-e a felülvizsgálati eljárás felfüggesztése a felperes által hivatkozott előzetes döntéshozatali eljárások befejezéséig. A Kúria megállapította, azon túlmenően, hogy a felperes nem jelölte meg, hogy a C-38/17., C-118/17. és C-126/17. számú előzetes döntéshozatali eljárások mennyiben és milyen okból képeznék a jelen per eldöntésének előkérdését, és adnának alapot az rPp. 152. § (2) bekezdése alapján a felfüggesztésre, a C-126/17. számú eljárás még a felperes felülvizsgálati kérelmének előterjesztését megelőzően, a C-51/17., illetve C-118/17. számú ügy pedig időközben befejeződött, így felfüggesztés alapját nem képezhetik.
- [20] Az rPp. 152. § (2) bekezdése akkor teszi lehetővé - de nem kötelezővé - a tárgyalás felfüggesztését, ha az EU Bíróság határozata az érdemi döntésre kihat. A Kúria megítélése szerint a jelen per tárgyat képező jogkérdések megítélésére az EU Bíróság hivatkozott C-38/17. számú eljárásban hozandó határozata előreláthatólag nem hathat ki, a konkrét jogvita eldöntése szempontjából nincs jelentősége a megjelölt előzetes döntéshozatali eljárásban vizsgálandó, a fogyasztóvédelmi rendelkezések értelmezésére irányuló jogkérdéseknek, azok kívül esnek a felülvizsgálati kérelem

alapján a jelen eljárásban érdemben vizsgálható kérdéskörön.

- [21] A Kúria a jogerős ítéletet az rPp. 275. § (2) bekezdése alapján a felülvizsgálati kérelem keretei között vizsgálta, és azt az ott megjelölt okokból nem találta jogszabálysértőnek.
- [22] A Kúria hangsúlyozza, hogy az rPp. 270. § (2) bekezdése értelmében a felülvizsgálati eljárás tárgya annak vizsgálata, hogy a jogerős határozat jogszabálysértő-e. Az rPp. 272. § (2) bekezdése, illetve az rPp. 273. § (1) bekezdése alapján - figyelemmel a felülvizsgálati kérelem hivatalbóli elutasításának egyes kérdéseiről szóló 1/2016. (II. 15.) PK vélemény 3. pontjában foglaltakra is - csak a jogszabály tételes, egyértelmű megjelölése mellett és az annak megsértésére vonatkozó indokok részletezésével kifejtett érveket tartalmazó felülvizsgálati kérelem bírálható el érdemben. A felülvizsgálati kérelemnek az a része, amely ezeknek az elvárásoknak nem felel meg, a vizsgálat tárgyát nem képezheti. Ha a fél a felülvizsgálati kérelmében több, egymástól elkülönülő jogszabálysértésre hivatkozik, valamennyi hivatkozásának rendelkeznie kell a fenti tartalmi követelményekkel.
- [23] Az előzőekben kifejtettek miatt a felülvizsgálati kérelem tartalmi hiányossága kizárta a felülvizsgálati eljárásban az árfolyamkockázattal összefüggő hivatkozás érdemi vizsgálatát, mivel az idetartozó jogszabálysértéshez - a szükséges tájékoztatás elmaradásához, megfelelőségéhez - kapcsolódóan a felperes nem jelölte meg a megsértett konkrét és adekvát jogszabályhelyet. A jogerős ítélet indokolása szerint az ítéltábla az árfolyamkockázat körében a rendelkezésre álló bizonyítékok - a lízingszerződés és a részévé vált üzletszabályzat, annak tételesen kiemelt szabályai - értékelésével, a 2/2014. PJE-ben meghatározott szempontok együttes mérlegelésével alakította ki álláspontját a felperes részére adott tájékoztatás megfelelőségéről, illetve arról, hogy az árfolyamkockázat viselésére vonatkozó szerződéses feltételek nem minősülnek tisztességtelennek. A felperes ebből következően az rPtk. 209. §-ára, valamint a bizonyítékok mérlegelésén keresztül, az rPp. 206.§ (1) bekezdésére hivatkozással támadhatta volna az általa jogszabálysértőnek tartott ítéleti következtetést, de ezekre a jogszabályhelyekre a felperes a felülvizsgálati eljárásban nem hivatkozott.
- [24] A Kúria érdemben vizsgálta a felülvizsgálati kérelemnek a szerződés létrejöttére, annak érvényességére, és ezek körében a lízingszerződés lényeges tartalmi elemeire vonatkozó hivatkozásait, amelyekkel kapcsolatban maradéktalanul egyetértett a perben eljáró bíróságokkal abban, hogy a per tárgyát képező lízingszerződés létrejött, és az a felperes által hivatkozott okból (a kamat kikötésének hiánya) nem is érvénytelen. A jogerős ítélet e megállapításait a felülvizsgálati kérelemben foglaltakkal ellentétben nem a bírói gyakorlatra alapította, hanem az alapul fekvő és alkalmazandó jogszabályhelyek tételes megjelölésével és azok összevetésével vonta le releváns következtetéseit, csupán utalva a törvényi szabályozás talaján kialakult egységes bírói gyakorlatra is. Ebből következően a jogerős ítélet az Alaptörvény és a Bszi. által deklarált bírói függetlenség, és a jogszabályok érvényesülésének követelményét nem sérti.
- [25] Megalapozatlanul hivatkozott a felperes a lízingszerződés lényeges tartalmi elemeinek hiányára. Ebben a tárgykörben a Kúria - a jogerős ítélet helytálló hivatkozásai szerint - már több döntésében kimondta: a pénzügyi lízingszerződés létrejöttéhez - amely az rPtk.-ban nem szabályozott, atipikus szerződés, az adásvétel, a bérlet és kölcsön elemeit egyaránt tartalmazza - a feleknek a lízingtárgyban és a tőke-, valamint kamatrészből álló lízingdíjban, mértékében és ütemezésében kell megállapodniuk [rPtk. 205. § (2) bekezdés]. Az rHpt. 210. § (2) bekezdése - az rHpt. 3. § (1) bekezdésében foglaltakra figyelemmel - a pénzügyi lízingszerződések esetében csak az adott jogviszony sajátosságainak megfelelően alkalmazható. Jellegéből adódóan nem merülhet fel lízingszerződésben az rHpt. 2. számú melléklete III.7. pontja szerinti kamat kikötése, amely nem azonos a 2. számú melléklet I.11. pontjában írt, kamatelemet, a finanszírozáshoz kapcsolódó díj- és költségelemeket, valamint használati díj jellegű elemet egyaránt tartalmazó kamatrésszel. A lízingdíj-kalkuláció szempontjait, a kamatrész egyes elemeit a lízingszerződésben nem kell a szerződés érvényes létrejöttéhez külön feltüntetni. Egyébként az adott tényállás mellett helyesen

mutatott rá a másodfokú bíróság, hogy a kamat a szerződésben meghatározásra került, amely egyrészt az üzletszabályzat 1. pontja szerinti bázis kamatból, CHF alapú szerződés esetén 3 havi CHF LIBOR-ból és az egyedi szerződésben rögzített kamatfelárból tevődött össze. Ez a kamat meghatározási mód kölcsönszerződés esetén is elfogadott volt, az megfelelt - bár ez az előírás lízingszerződés esetén nem volt előírás - az rPtk. 213. § (1) bekezdés c) pontja szerinti követelménynek is. A lízingszerződésben meghatározott a kamatfelár módosítására irányuló lehetőség pedig jelen eljárás tárgyát nem képezhetette a jogerős ítélet indokolásában írtak szerint, mely megállapítás helytállóságát a felperes felülvizsgálati kérelmében nem vitatta.

- [26] A perbeli lízingszerződés tehát maradéktalanul rendelkezik a jogszabályban előírt kötelező tartalmi kellékekkel, mert az tartalmazza a feleknek a lízingtárgyban és a lízingdíjban való megállapodását.
- [27] A felperes felülvizsgálati kérelmében az rHpt. 77. § (1) bekezdésében, a 46.§-ában és 13/D. §-ban írtak megsértését is állította. Az rHpt. 77.§ (1) bekezdése az írta elő, hogy a pénzügyi intézmény köteles a kihelyezések és kötelezettségvállalások megalapozottságát, áttekinthetőségét a kockázatok felmérését, ellenőrzését és csökkentését lehetővé tevő belső szabályzattal rendelkezni. Az rHpt. 46.§-a a pénzügyi intézmény vezető állású személyének és alkalmazottjának kötelezettségeként azt írta elő, hogy mindenkor - e beosztásával járó fokozott szakmai követelményeknek megfelelő - elvárható gondossággal és szakértelemmel, a pénzügyi intézmény és az ügyfelek érdekeinek figyelembevételével, a jogszabályok szerint köteles eljárni. A szerződéskötéskor hatályos rHpt. 13/D. §-a az irányítási rendszer és kockázatkezelési követelményekről rendelkezik. Az adott ügyben a felperes lényegében nem ezen szabályok megsértését állította, de ha állította is, azt nem bizonyította. Valójában az volt a jogi érve, hogy az alperes a hitelbírálat során a felperes hitelképességét nem megfelelően mérte fel. Amennyiben ez az érvelés helytálló lenne, annak - figyelemmel az rPtk. 200. § (2) bekezdésében írtakra - akkor sem lenne az a következménye, hogy a perbeli szerződés semmis. A hivatkozott rendelkezés szerint az a szerződés semmis, amely jogszabályba ütközik, kivéve, ha ahhoz a jogszabály más következményt fűz. Többek között a 2/2016 Polgári elvi döntés 21. pontjában már kifejtésre került, a bírói gyakorlat szerint a más jogági szabályokat sértő szerződés a polgári jog szempontjából akkor érvénytelen, ha a más jogági törvény kifejezetten rögzíti, hogy az adott jogi norma megsértése egyúttal a szerződés érvénytelenségét is okozza, továbbá ha az a törvény értelmezéséből, az összes körülményből következik. Márpedig a hitelbírálat esetleges, jelen ügyben nem bizonyított nem gondos lefolytatása a megkötött szerződés érvénytelenségét nem eredményezi.
- [28] A felülvizsgálati eljárásban mint rendkívüli jogorvoslati eljárásban nincs lehetőség arra, hogy a Kúria olyan kérdéseket vizsgáljon, amely a megelőző eljárás tárgya nem volt. A jelen per tárgyát az első- és másodfokú eljárásban is az előterjesztett kereset alapján kizárólag az képezte, hogy a peres felek közötti lízingszerződés érvényesen létrejött-e, és amennyiben nem a felperes ennek jogkövetkezményeként alappal tart-e igényt a keresetében megjelölt elszámolás szerinti összegre. Így nem vizsgálhatta a Kúria érdemben az először a felülvizsgálati kérelemben - a [16] pontban írtak szerint - megjelölt azon jogkérdést, hogy a perbeli lízingszerződés létrejött-e és érvényessége esetén a felek közötti elszámolás miként alakulna, az alperesnek egyáltalán lehet-e követelése a felperessel szemben.
- [29] A kifejtettek értelmében a Kúria a jogerős ítéletet az rPp. 275. § (3) bekezdése alapján hatályában fenntartotta.

Záró rész

- [30] A felülvizsgálati eljárásban is pervesztes felperes köteles megfizetni az alperes ügyvédi munkadíjból álló felülvizsgálati eljárási költségét az rPp. 270. § (1) bekezdése folytán alkalmazandó rPp. 78. § (1) bekezdése szerint. Az áfát is magában foglaló ügyvédi munkadíj összegét a Kúria a bírósági eljárásban megállapítható ügyvédi költségekről szóló 32/2003. (VIII. 22.) IM rendelet 3. § (2), (5) és

(6) bekezdései, 4/A. § (1) bekezdése alapján a pertárgyérték és a kifejtett jogi képviselési tevékenység mérlegelésével határozta meg. A felperes személyes költségmentessége folytán le nem rótt felülvizsgálati eljárási illetéket a bírósági eljárásban a költségmentesség alkalmazásáról szóló 6/1986. (VI. 26.) IM rendelet 13. § (1) bekezdése és 14.§-a alapján az állam viseli.

[31] Az ítélet ellen a felülvizsgálatot az rPp.271. § (1) bekezdés e) pontja zárja ki.

[32] A Kúria a felülvizsgálati kérelmet az rPp. 274. § (1) bekezdése alapján tárgyaláson kívül bírálta el.

Budapest, 2019. március 19.

Dr. Vezekényi Ursula sk. a tanács elnöke, Dr. Bajnok István sk. előadó bíró, Dr. Tibold Ágnes sk. bíró